

CECIL

RESTAURANT

En Herre i Kjole og Hvidt

Scenesat af
BODIL IPSEN

BODIL IPSEN

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

En Herre i Kjole og Hvidt

Manuskript:

FLEMING LYNGE

Efter Idé af

KAI BERG MADSEN

I Hovedrollerne:

Erik Rask, en ung Mand	<i>Mogens Wieth</i>
Lilli Jensen, en ung Pige	<i>Bodil Kjer</i>
Gloria Brandt, Psykoanalytiker	<i>Gull-Maj Norin</i>
Niels Harder, Musikforlægger	<i>Ib Schønberg</i>
Albert Kroneman, fhv. kgl. Kapelmusikus	<i>Charles Wilken</i>
Elise, hans Hustru	<i>Petrine Sonne</i>

Musik:

ERIK FIEHN

Orkester:

TEDDY PETERSEN

Iscenesat af:

BODIL IPSEN

i Samarbejde med

Fotograf VALD. CHRISTENSEN

Tonemester HENNING O. PETERSEN

Film-Arkitekt MAX LOUW

Tonesystem: *Petersen & Poulsen*

Produktion og Udlejning:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Den landskendte Radio-Causeur, Redaktør KAI BERG MADSEN, fik Ideen til „En Herre i Kjole og Hvidt“ —

T O F O R F A T T E R E

Og FLEMING LYNGE — Danmarks mest produktive Filmforfatter — har skrevet Manuskriptet.

Handlingen

begynder med, at en ung Herre i Kjole og Hvidt kommer styrtende fra Raadhuset hen til Kiosken paa Raadhuspladsen, hvor han straks søger at komme til Telefonen. Den usædvanlige Episode vækker stor Opsigt, der samles Opløb, og en Betjent kommer til Stede, men da der ikke er Forbud mod at færdes i Kjole og Hvidt paa Raadhuspladsen Klokken 4 om Eftermiddagen, har Lovens Haandhæver ingen Anledning til at skride ind. Den kjoleklædte Herre forsvinder i Løb til den elegante Restaurant „Cecil“, hvis Svingdøre kort efter lukker sig bag ham — og vi faar nu at vide, hvad der skjuler sig bag denne Flugt fra Raadhuset. — — —

Den unge Mand hedder Erik Rask og var før et Aar siden ansat som Ekspedient i Harders Musikforlag. Vi ser ham udføre sit Arbejde her og lægger hurtigt Mærke til, at han langtfra gør det selvsikre Indtryk som før, men er en lille beskeden Ekspedient, forlegen og usikker, en levende Undskyldning. Man opdager snart, at han slet ikke er regnet for noget, men at alle i det store Musikhus kuser med ham.

Musikhusets Chef, Direktør Harder, er en halvhundredaarig venlig Herre i fjerde og velnærede Generation af Firmaet. Harder har en stor Passion for Tryllekunster, det er hans Hobby, som optager ham tidligt og silde, og han er Fyr og Flamme, hvis han kan lære et nyt Trick. Han er Ungkarl, men i hans Hjerter lever der en Drøm om Kone og Børn, den stille hjemlige Hygge. Det er i særlig Grad hans smukke og dygtige Sekretær Frk. Lilli Jensen, der har vakt disse Følelser hos ham, men hun lader ham forstaa, at han ikke kan gøre sig noget Haab.

Uden at hun aner det, har hun faaet en ny Tilbeder i den unge Ekspedient Erik Rask. Hun har hidtil betragtet ham som en kejtet og ubetydelig Fyr, men da han en Dag skal demonstrere et Flygel for en Kunde, spiller han saa blændende, at det gaar op for hende, at den forlegne og forvirrede unge Mand ejer et musikfyldt Kunstnersind. Hendes Interesse er vakt, hun giver sig i Snak med ham og faar at vide, han elsker Beethoven, gerne vil være Pianist, og at det er hans Drøm engang at komme til at holde en Koncert.

I den følgende Tid uddybes Bekendtskabet mellem Lilli og Erik. Hun aflægger ogsaa Besøg hjemme hos ham og faar her Lejlighed til at hilse paa hans Værtsfolk, den elskelige fhv. kgl. Kapelmusikus Albert Krone-man og hans ligesaa elskelige Hustru, der i sin Tid har været Harpenistinde i Kapellet og derfor af sin Mand kaldes „lille Harpe“. De interesserer sig varmt for Drengen, og de mener, at det vil betyde meget for hans Fremtid, hvis han faar den Koncert. Lilli giver Erik en Lykkeskilling,

som han med Glæde tager imod, fast overtudet om, at hans skønne Drøm nok skal gaa i Opfyldelse.

Lilli faar Direktør Harder overtalt til at arrangere Koncerten, og hun sørger for at fylde Salen med sine Veninder fra Sportsklubben. Men da Erik træder ind paa Musiktribunen og ser alle de smilende Pigeansigter, bliver han grebet af Nervøsitet. Næppe har han slaaet et Par Akkorder an, før han gaar i Staa, hele Salen danser rundt for ham, og efter endnu et mislykket Forsøg springer han op og styrter ud. Næste Dag betegner Morgenbladene Koncerten som en enestaaende Fiasko, og han bliver i en tidlig Morgentime interviewet og fotograferet paa Sengen af „Middagsbladet“. Den søvndrukne, ulykkelige og forvirrede unge Mand siger naturligvis de mest taabelige Ting. Han fortæller, at det var „Pigernes Skyld“, og at han yderligere blev nervøs, fordi han havde glemt sin Lykkeskilling. „Middagsbladet“ bringer uden Skaansel dette Interview, og Erik bliver fuldstændig til Grin i Musikforlaget. Endnu værre er det, at han for bestandig har forspildt sine Chancer, og at Lilli er meget kold og afvisende. Han aner ikke, at hun i hvert Fald tager ham varmt i Forsvar over for Direktør Harder.

Samme Aften faar den nedtrykte Erik følgende mærkelige Brev:

„Hr. Erik Rask! Jeg har i Aviserne læst om det sjældne Forløb af Deres Koncert, ligesom jeg har set Interview'erne med Dem bagefter. Dette har givet mig stor Interesse for Deres Personlighed, thi en saa formidabel Fiasko rammer kun Enere, og kun ganske usædvanlige Personer er i Stand til i et enkelt Interview at sige saa mange Dumheder. Mennesker interesserer mig, og Deres Tilfælde forekommer mig i Særdeleshed fængslende. Jeg har gennem længere Tid studeret Psykoanalyse. Ganske vist har jeg aldrig prøvet at omsætte mine Lærdomme i praktiske Forsøg, men ved at læse om *Dem* føler jeg mig overbevist om at staa over for et Tilfælde, hvor jeg med min Viden om Sjælelivets Mængartethed virkelig kan være til Hjælp.

De har sikkert aldrig overvejet Begreber som Komplekser, Hemninger, Fortætninger, Fortrængninger, Regressioner og Fikseringer — for slet ikke at tale om Erfaringer, der har sat en fejl Aktivitet i Gang i Individets Liv. Jeg nærer ikke Tvivl om, at De er en Person med psykisk interessante og raffinerede Forviklinger — et ganske ualmindeligt Fænomen.“

Erik gaar med bankende Hjerter til Psykoanalytikerens, der til hans Overtalelse viser sig at være en smuk og elegant ung Dame ved Navn Gloria Brandt. Hun tager ham under Behandling, og i den følgende Tid lærer han, hvorledes hans Mindreværdskomplekser skal overvindes. Hendes Undervisning faar store Resultater, han bliver Pianist i den eksklusive Restaurant „Cecil“, slaar igennem som Schlagerkomponist og vinder umaadelig Popularitet. Men trods alt er han alligevel ikke lykkelig, fordi han føler, han har svigtet den lødige Musik.

Lilli har med Undren fulgt den Forvandling, der er sket med Erik, og det gaar efterhaanden op for hende, at Gloria Brandts Interesse for ham sikkert er af en meget personlig Karakter, kort sagt, Gloria er hendes Rivalinde. Lilli tager ogsaa et Kursus hos hende, og hun viser sig snart at være en saa lærvillig Elev, at hun kan tage Kampen op om *Manden*.

Hvorledes denne Kamp former sig, og hvilket Udfald den faar, vil vi lade Filmen fortælle.

„Jeg holder af Mennesker, der k a n noget og vil noget,“ siger Lilli.

Pige med det lyse Haar

(Swing-Serenade)

Tekst: Viggo Barfoed

Musik: Erik Fiehn

Udkommet hos

JAC. BOESENS MUSIKFORLAG A/S

København

Piger med glødende Blikke
de morer mig ikke,
de sorte Øjne gnister forgæves.
Piger fra fremmede Riger,
de ungarske, franske
og spanske
er intet mod dig.

Refrain:

Pige med det lyse Haar,
du er som den danske Vaar,
yndig, sval og mild,
aldrig hed og vild.
Bygevejr og Solskinssmil
veksler tit, som i April.
Foraarsolen Gnister slaar
i dit lyse Haar.
Dine Øjne forjætter blidt
om en Tid, der kommer:
Se, nu gaar vi med stærke Skridt
mod den varme Sommer.
Pige med det lyse Haar,
hør hvordan mit Hjerter slaar.
Ved du, det fortæller mig,
at jeg elsker dig.

„Det Løfte, De her skal give hinanden, indeholder et højtideligt Tilsagn om
Kærlighed, Troskab —“

